

dog gjøres. Fru C. er saa tit af mandlige Kritikere bleven beskyldt for Bitterhed, for en yderlig Ømtaalighed; i Frk. T.'s Bog anføres (Side 36) et Sted af „Amtmandens Døtre,“ der rigtignok kunde tyde paa, at Fru C.'s Ømskindethed overfor Mændenes „Raahed“ var lovlig vidt dreven. Margrete, Kvindesagens Talsmand, siger til Manden: „Vær ikke *raa* og sig: denne unge Pige vil jeg bringe til at elske mig; hvis ikke, maa jeg forsage hende“. Hvis Fru Collett kalder en saadan Udtalelse „*raa*“, da maa vi vel kalde hendes Indignation overspændt og urimelig. Men paa det anførte Sted staar der noget helt andet. „Vær ikke *raa* og sig: *denne unge Pige elsker jeg, hun skal blive min; men sig: denne unge Pige vil jeg bringe til at elske mig, hvis ikke, maa jeg forsage hende*“. Forskjellen er, som enhver vil se, stor, netop saa stor, som Forskjellen, efter Fru Colletts Mening, er mellem det virkelige og det ideale Forhold mellem Mand og Kvinde.

Med Hensyn til et andet Punkt i Frk. T.'s Skildring bør Fru Collett selv have Ordet. Fru C. var rejst til Kristiania for at faa sin Bog „Sidste Blade, 2. og 3. Række“ udgivet. Hun skriver i norsk „Dagblad“:

„Min Anmelderinde fortæller nu, hvorledes jeg, medens jeg „arbejdede derpaa, fik et Besøg af en gammel Ven, som jeg „ikke havde gjenset siden *Colletts* Bortgang.*)

„Nu traadte han ind i sin hele geistlige Værdighed og besvor den mere overraskede end forskrækkede Forfatterinde „at opgive Tanken paa at udgive sit farlige Skrift . . .“

„Hvad Fru Collett svarede, er forbleven en Hemmelighed mellem hende og den nidkjære Prælat. Men i privat Samtale har hun fortalt, at hun aabnede Døren og med en „energisk Bevægelse viste ham ud“.

„ Dette er en fuldstændig Vildfarelse.

„ Der blev ikke vexlet mange Ord. Kun et bedrøvet: det „havde jeg ikke troet, M., at første Gang, jeg ser Dem igjen „efter saa mange Aar, skulde De komme i et saadant Ærinde!

„ Jeg kunde tilføjet: Kjender De denne Bog, som De vil, „jeg skal kaste i Ilden, efter at den har voldt mig saa forfærdelige Lidelser, saadanne Ofre for at redde den? Hvad jeg „vil i den, er Deres egen Sag, saa sandt De selv er Kristen. „Kun maa Kvinder ikke give sig af med at forkynde sligt. Det „er det, som støder og ængster.

*) Det var Digteren og Æventyrsamleren Biskop Jørgen Moe.